

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/437/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111226469
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4111226469.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Lýdie Gálisovej, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, zastúpený advokátom: Mgr. Miroslav Vilím, so sídlom Bratislava, Michalská 9, proti odporkyňi: E. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., L. N. XXXX/X, o zaplatenie 2.571,95 eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. mája 2014 č. k. 25C/205/2011-239 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh v časti o zaplatenie 1.659,68 eura, úroku vo výške 18,90 % p.a. zo sumy 2.342,52 eura od 15.08.2011 do zaplatenia, debetného úroku vo výške 30 % p.a. zo sumy 47,40 eura od 03.08.2011 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 1.487,59 eura od 15.08.2011 do zaplatenia zamietol. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporkyňou dňa 16.09.2009 uzatvoril zmluvu o bežnom účte a balíkov produktov. Dňa 16.10.2009 odporkyňa požiadala navrhovateľa o poskytnutie úveru vo výške 1.800 eur, pričom v ten istý deň navrhovateľ písomne oznámil odporkyňi poskytnutie úveru k S. kreditnej karte. Dňa 08.10.2009 požiadala odporkyňa o vydanie platobnej karty a dňa 22.10.2009 jej bola odovzdaná. Celkovo boli odporkyňi poskytnuté peňažné prostriedky v sume 2.070,72 eura, odporkyňa uhradila sumu 1.215,79 eura. V danom prípade teda účastníci uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o splátkovom úvere, ktorý odkazuje na Obchodný zákonník. Zároveň však ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje ust. § 52 a nasl. OZ. Súd prvého stupňa potom, čo bol rozsudok súdu odvolacím súdom zrušený vyzval navrhovateľa na špecifikáciu návrhu. Napriek opakovaným výzvam, navrhovateľ nárok nešpecifikoval. Opätovne predkladal tabuľku a históriu účtu odporkyne. Keďže návrh nedoplnil v zmysle záverov krajského súdu, súd prvého stupňa nemohol postupovať inak, ako návrh zamietnuť. Ďalší dôvod pre zamietnutie návrhu bola skutočnosť, že v zmluve nebola určená ročná percentuálna miera nákladov, celkové náklady spotrebiteľa, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade išlo o úver ku kreditnej karte podľa § 4 ods. 2 písm. j/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy. V zmluve sa malo uviesť RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Ak teda RPMN nie je uvedené, je úver bez úrokov a poplatkov. Navrhovateľ si tak mohol uplatňovať svoje nároky voči odporkyňi iba z titulu bezdôvodného obohatenia. Celkovo jej poskytol sumu 2.070,72 eura, odporkyňa uhradila 1.215,79 eura. Neuhradila sumu 854,93 eura. Súd rozsudkom zo dňa 17.07.2012 priznal

navrhovateľovi sumu 912,27 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 854,93 eura od 15.08.2001 do zaplataenia. V tejto časti je rozhodnutie právoplatné. Súd tak opätovne rozhodoval o zvyšku nároku navrhovateľa a tento vo zvyšku istiny ako aj úroku z omeškania vzhľadom na uvedené skutočnosti zamietol, keďže išlo o nároky z titulu neoprávnených úrokov a poplatkov. Čo sa týka úroku z debetného zostatku z titulu neuhradeného debetu, navrhovateľ si uplatňoval od odporkyne debetný úrok 30 % zo sumy 47,40 eura od 03.08.2001 do zaplataenia. Z dokazovania bolo preukázané, že odporkyňa sa dostala do debetu tak, že navrhovateľ na účet odporkyne účtoval inkasné poplatky, keď na jej účte neboli finančné prostriedky, z ktorých by ich bolo možné uhradiť. Navrhovateľ nemal nárok na tieto poplatky, debetný stav neoprávnenne spôsobil navrhovateľ, pričom nepreukázal žiaden zmluvný vzťah ohľadne povolenia prečerpania bežného účtu. Z uvedených dôvodov i nárok v tejto časti ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že prevažnej úspešnej odporkyni nepriznal právo na náhradu trov konania, keď jej žiadne trovy nevznikli.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ a domáhal sa jeho zmeny tak, že žalobnému návrhu bude v celom rozsahu vyhovie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej uviedol, že z predloženej špecifikácie jednoznačne vyplýva matematický výpočet nároku navrhovateľa, preto trval na tom, že údaje uvedené v predmetnej špecifikácii sú správne a prehľadné. Ďalší dôvod zamietnutia nároku je, že v zmluve nebolo uvedené RPMN. Tento názor nepovažuje za správny, preto nie je možné vždy vyvodiť záver, že ak RPMN nie je uvedené, je úver bez úrokov a poplatkov. Súd tiež nepriznal navrhovateľovi ani uplatňovaný debetný zostatok vo výške 47,40 eura s debetným úrokom 30 % ročne z tejto sumy od 03.08.2011 do zaplataenia. Podľa článku 1 bod 2 zmluvy o bežnom účte sa majiteľ zaväzuje čerpať peňažné prostriedky len do výšky voľných peňažných prostriedkov, v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov úročí banka vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlásanou bankou. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa nemala v čase zúčtovania poplatkov za poskytnuté bankové služby dostatok voľných finančných prostriedkov na svojom účte, vznikol debetný zostatok, t. j. nepovolené prečerpanie peňažných prostriedkov. Z uvedeného je zrejmé, že medzi účastníkmi je daný riadny záväzkový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o bežnom účte. Od navrhovateľa nemožno požadovať, aby bezodplatne viedol bežný účet odporkyne, a prípadné upomienky pre neplnenie si zmluvných povinností na vlastné náklady. Bankové poplatky za vedenie bežného účtu ako aj ďalšie bankové poplatky sú v bankovom sektore pri poskytovaní akýchkoľvek služieb spotrebiteľom bežné a nie sú v rozpore so zákonom ani v rozpore s právnymi predpismi upravujúcimi ochranu spotrebiteľa.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdiť.

Z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že účastníci uzatvorili 16.09.2009 zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb v S. T. +, pričom zmluva bola uzatvorená v zmysle § 269 ods. 2 a § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Následne 08.10.2009 odporkyňa požiadala o vydanie platobnej karty k účtu a 22.10.2009 jej bola platobná karta vydaná. Zároveň so žiadosťou o vydanie platobnej karty účastníci uzatvorili úver k S. kreditnej karte 08.10.2009. Súd prvého stupňa správne posúdil vzťah medzi účastníkmi podľa Obchodného zákonníka ako aj podľa ust. § 52 a nasl. OZ, keďže v danom prípade ide nesporne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. Napriek tomu, že odvolací súd už jedenkrát zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, na výzvu súdu navrhovateľ nešpecifikoval svoj návrh opätovne len odkazoval na predložené faktúry a výpisy z účtov. I napriek tomu, že svoj žalobný petit v zmysle požiadaviek krajského súdu neupravil, súd prvého stupňa vo veci konal a návrh zamietol po vecnom prejednaní veci. Návrh zamietol z tých dôvodov, že v zmluve nebola uvedené RPMN a preto sa zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov. S takýmto právnym posúdením súdu prvého stupňa sa odvolací súd plne stotožňuje a už len ako na vecne správne

ďalej poukazuje bez toho, aby opakoval výsledky vykonaného dokazovania (§ 219 ods. 2 OSP). Správny je tiež záver súdu prvého stupňa, čo sa týka debetného zostatku z titulu neuhradeného debetu, keď súd prvého stupňa dospel k záveru, že úver je bez poplatkov a bezúročný, preto z týchto dôvodov si nemohol uplatňovať debetný úrok 30 % zo sumy 47,40 eura. I v tejto časti sa odvolací súd s rozhodnutím súdu prvého stupňa stotožňuje (§ 219 ods. 1 OSP). Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne i v časti náhrady trov konania účastníkov, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celej časti ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď v súvislosti s odvolacím konaním jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.